

Sygn. akt IV K 432/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Sylwia Słowiok-Janus

Protokolant: Agnieszka Gutowska

przy udziale prokuratora Radosława Jancewicza

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2014 r.

sprawy **K. M.** syna K. i M. z domu (...) urodzonego (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 09 czerwca 2006 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1873/06** za czyn z art. 284 § 2 k.k. popełniony w dniu 16 października 2005 r. na karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 11 lutego 2006 r., następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 28 czerwca 2007 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 35 (trzydziestu pięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za pozostałą do wykonania karę ograniczenia wolności;

2. **Wojskowego Sądu Garnizonowego w Warszawie z dnia 04 marca 2008 r. w sprawie o sygn. akt Sg 62/08** za czyn z art. 338 § 2 k.k. popełniony w dniu 30 grudnia 2007 r. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 50 k.k. orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości, a na podstawie art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 334 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora wojskowego, a po zwolnieniu do rezerwy pod dozór kuratora sądowego, następnie prawomocnym postanowieniem Wojskowego Sądu Garnizonowego w Warszawie z dnia 22 września 2009 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 71 § 2 k.k. stwierdzono, że kara grzywny orzeczona wyrokiem Wojskowego Sądu Garnizonowego w Warszawie z dnia 04 marca 2008 r. w sprawie o sygn. Sg 62/08 nie podlega wykonaniu;

3. **Wojskowego Sądu Garnizonowego w Warszawie z dnia 17 kwietnia 2008 r. w sprawie o sygn. akt Sg 67/08** za czyn z art. 348 k.k. w zw. z art. 347 § 1 k.k. popełniony w dniu 14 grudnia 2007 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 50 k.k. orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości oraz za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w dniu 14 grudnia 2007 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 50 k.k. orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości, na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata oraz na podstawie art. 89 § 2 k.k. w zw. z art. 71 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, nadto na podstawie art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 334 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór

kuratora wojskowego, a po zwolnieniu do rezerwy pod dozór kuratora sądowego, a na podstawie art. 72 § 1 pkt 2 k.k. zobowiązano skazanego do przeproszenia pokrzywdzonego, następnie prawomocnym postanowieniem Wojskowego Sądu Garnizonowego w Warszawie z dnia 22 września 2009 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 71 § 2 k.k. stwierdzono, że kara grzywny orzeczona wyrokiem Wojskowego Sądu Garnizonowego w Warszawie z dnia 17 kwietnia 2008 r. w sprawie o sygn. Sg 67/08 nie podlega wykonaniu;

4. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt III K 1614/08 za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 27 lipca 2008 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązano skazanego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu, a na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 k.k. zobowiązano skazanego do kontynuowania nauki, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 03 lutego 2011 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 23 sierpnia 2008 r., 24 sierpnia 2008 r. i 25 sierpnia 2008 r., a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 02 października 2012 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 25 (dwudziestu pięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny;

5. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 30 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt III K 1665/08 za czyn z art. 224 § 2 k.k. popełniony w dniu 15 października 2008 r. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 15 października 2008 r. na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, a na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 12 maja 2011 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności;

6. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 23 lutego 2010 r. w sprawie o sygn. akt III K 708/09 za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełniony w nocy z 05 sierpnia 2009 r. na 06 sierpnia 2009 r. na karę 3 (trzech) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 06 sierpnia 2009 r. do 23 lutego 2010 r., następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 lipca 2010 r. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności dodatkowo zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 24 lutego 2010 r. do 23 lipca 2010 r., a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 11 października 2010 r. na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 420 § 1 k.p.k. zaliczono skazanemu na poczet kary okres tymczasowego aresztowania w sprawie w dniach od 06 sierpnia 2009 r. do 24 maja 2010 r.

orzeka

I. rozwiązuje orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności zawarte w wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 30 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt III K 1665/08;

II. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach opisanych w komparycji jako **4. i 5.** łączy i w ich miejsce wymierza K. M. jedną karę łączną 2 (dwóch) lat 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie II. zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt III K 1614/08 w dniach 23 sierpnia 2008 r., 24 sierpnia 2008 r., 25

sierpnia 2008 r. oraz od 31 stycznia 2014 r. do 18 września 2014 r. (daty wydania wyroku) oraz w sprawie o sygn. akt III K 1655/08 w dniach od 15 października 2008 r. do 16 października 2008 r.;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego co do pozostałych kar orzeczonych wyrokami opisanymi w komparycji jako **1, 4 i 6.**;

V. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umarza postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego co do kar orzeczonych wyrokami opisanymi w komparycji jako **2 i 3.**;

VI. w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

VII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. W. kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych podwyższoną o stawkę podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną skazanemu z urzędu;

VIII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości z obowiązku ponoszenia kosztów związanych z wydaniem wyroku łącznego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 432/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił, iż K. M. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1.Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 09 czerwca 2006 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1873/06 za czyn z art. 284 § 2 k.k. popełniony w dniu 16 października 2005 r. na karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 11 lutego 2006 r., następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 28 czerwca 2007 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 35 (trzydziestu pięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za pozostałą do wykonania karę ograniczenia wolności;

2.Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 04 marca 2008 r. w sprawie o sygn. akt Sg 62/08 za czyn z art. 338 § 2 k.k. popełniony w dniu 30 grudnia 2007 r. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 50 k.k. orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości, a na podstawie art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 334 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora wojskowego, a po zwolnieniu do rezerwy pod dozór kuratora sądowego, następnie prawomocnym postanowieniem Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 22 września 2009 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 71 § 2 k.k. stwierdzono, że kara grzywny orzeczona wyrokiem Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 04 marca 2008 r. w sprawie o sygn. Sg 62/08 nie podlega wykonaniu;

3.Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 17 kwietnia 2008 r. w sprawie o sygn. akt Sg 67/08 za czyn z art. 348 k.k. w zw. z art. 347 § 1 k.k. popełniony w dniu 14 grudnia 2007 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 50 k.k. orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości oraz za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w dniu 14 grudnia 2007 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 50 k.k. orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości, na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata oraz na podstawie art. 89 § 2 k.k. w zw. z art. 71 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 60

(sześćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, nadto na podstawie art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 334 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora wojskowego, a po zwolnieniu do rezerwy pod dozór kuratora sądowego, a na podstawie art. 72 § 1 pkt 2 k.k. zobowiązano skazanego do przeproszenia pokrzywdzonego, następnie prawomocnym postanowieniem Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 22 września 2009 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 71 § 2 k.k. stwierdzono, że kara grzywny orzeczona wyrokiem Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 17 kwietnia 2008 r. w sprawie o sygn. Sg 67/08 nie podlega wykonaniu;

4.Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt III K 1614/08 za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 27 lipca 2008 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązano skazanego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu, a na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 k.k. zobowiązano skazanego do kontynuowania nauki, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 03 lutego 2011 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 23 sierpnia 2008 r., 24 sierpnia 2008 r. i 25 sierpnia 2008 r., a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 02 października 2012 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 25 (dwudziestu pięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny;

5.Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 30 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt III K 1665/08 za czyn z art. 224 § 2 k.k. popełniony w dniu 15 października 2008 r. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 15 października 2008 r. na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, a na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 12 maja 2011 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

6.Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 23 lutego 2010 r. w sprawie o sygn. akt III K 708/09 za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełniony w nocy z 05 sierpnia 2009 r. na 06 sierpnia 2009 r. na karę 3 (trzech) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 06 sierpnia 2009 r. do 23 lutego 2010 r., następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 lipca 2010 r. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności dodatkowo zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 24 lutego 2010 r. do 23 lipca 2010 r., a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 11 października 2010 r. na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 420 § 1 k.p.k. zaliczono skazanemu na poczet kary okres tymczasowego aresztowania w sprawie w dniach od 06 sierpnia 2009 r. do 24 maja 2010 r.

Skazany we wniosku z dnia 04 listopada 2013 r. wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie w sprawie o sygn. akt III K 1665/08 oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie w sprawie o sygn. akt III K 1614/08 przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji.

Z opinii Dyrektora Zakładu Karnego w P. wynika, że K. M. w warunkach izolacji penitencjarnej przebywa od sierpnia 2009 r. w Zakładzie Karnym w P. przebywa od lipca 2010 r., gdzie został doprowadzony do odbycia kary pozbawienia wolności. Aktualnie odbywa karę w zakładzie karnym typu zamkniętego. W początkowym okresie pobytu w warunkach izolacji penitencjarnej zachowanie skazanego było oceniane jako zmienne był trzykrotnie ukarany dyscyplinarnie. Następnie zachowanie skazanego uległo poprawie i stabilizacji, co skutkowało ponownym

skierowaniem skazanego do zakładu karnego typu półotwartego. W związku z powyższym skazany od grudnia 2013 r. zaczął odbywać karę w warunkach zakładu karnego typu półotwartego od tego czasu był pięciokrotnie nagradzany nagrodą regulaminową. Skazany poprawnie funkcjonował ww. typie zakładu karnego do dnia 18 marca 2014 r., kiedy to pokwitował odbiór paczki żywnościowej w której znajdował się środek odurzający. W wyniku powyższego decyzją Komisji Penitencjarnej skazany został wycofany do Zakładu Karnego typu zamkniętego. K. M. nie deklaruje przynależności do nieformalnych struktur podkultury przestępczej wobec przełożonych prezentuje postawę zgodną z regulaminem w grupie współosadzonych stara się funkcjonować bezkonfliktowo. Skazany karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania, jak wynika z opinii z dnia 25 listopada 2013 r. zadania z niego wynikające realizował w stopniu zróżnicowanym i wymagał stałego motywowania do systematyczności. K. M. deklaruje krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw. Skazany w warunkach izolacji penitencjarnej ukończył Liceum Ogólnokształcące, był również uczniem (...) kucharz małej gastronomii, jednakże został skreślony z listy słuchaczy z uwagi na absencję na zajęciach szkolnych. Skazany był nieodpłatnie zatrudniony jako wydający posiłki z powierzonych mu obowiązków wynikających z zatrudnienia wywiązywał się w sposób właściwy, aktualnie nie jest zatrudniony z uwagi na brak wolnych etatów. K. M. nie uczestniczy w systemie przepustkowym, nie posiada nałożonych przez sąd zobowiązań finansowych do realizacji, nie był kierowany do leczenia odwykowego. Skazany jest bezdzietnym kawalerem, kontakt zewnętrzny w dostępnych formach utrzymuje z matką, ojczymem, rodzeństwem oraz babkami. Jak wynika z opinii z dnia 25 listopada 2013 r. K. M. nie odnotowano u niego zachowań agresywnych oraz aktów samoagresji, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego.

Sąd ustalił następujący powyższy stan faktyczny na podstawie następujących dowodów: wniosku skazanego (k. 3), opinii o skazanym (k. 13, 77), danych o karalności (k. 61-63, 104-108), danych z (...) (k. 73-76) i poszczególnych akt spraw.

Sąd zważył co następuje:

Po przeanalizowaniu danych o karalność skazanego, odpisów wyroków oraz dołączonych do akt sprawy poszczególnych postanowień i zgromadzonej dokumentacji Sąd uznał, iż istnieją warunki do wydania wyroku łącznego stosownie do treści art. 85 k.k., art. 86 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 85 k.k. - regulującego jedną z podstawowych przesłanek wydania wyroku łącznego - orzeczenie kary łącznej jest możliwe, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregokolwiek z tych przestępstw. Stosownie zaś do uchwały Sądu Najwyższego 1 KZP 36/04 z dnia 25 lutego 2005 r. (OSNKW 2005/2/13) zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnych przestępstw. To data wydania pierwszego chronologicznie wyroku określa, które kary podlegają połączeniu. Zatem tylko kary orzeczone za zbiegające się przestępstwa popełnione przed datą wydania tego wyroku podlegają połączeniu. Nadto stosownie do treści art. 85 k.k. kary te muszą być karami tego samego rodzaju lub też innymi karami podlegającymi łączeniu.

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy stwierdzić należy, że pierwszy chronologicznie wyrok skazujący wobec K. M. został wydany przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie w dniu 09 czerwca 2006 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1873/06. Jednakże przed datą wydania tego wyroku, tj. przed dniem 09 czerwca 2006 r. skazany nie popełnił żadnego innego czynu zabronionego, za który zostałby skazany prawomocnym wyrokiem skazującym. W tym stanie rzeczy postępowanie o wdanie wyroku łącznego co do kary orzeczonej tym wyrokiem na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył.

Kolejnym chronologicznie prawomocnym wyrokiem skazującym wydanym wobec skazanego był wyrok Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 04 marca 2008 r. w sprawie o sygn. akt Sg 62/08. Przed wydaniem tego wyroku, tj. przed dniem 04 marca 2008 r. skazany dopuścił się popełnienia w dniu 14 grudnia 2007 r. czynu z art. 348 k.k. w zw. z art. 347 § 1 k.k. oraz w dniu 14 grudnia 2007 r. czynu z art. 190 § 1 k.k., za które został skazany prawomocnym wyrokiem Wojskowego Sądu Garnizonowego z dnia 17 kwietnia 2008 r. w sprawie o sygn. akt Sg 67/08. Wprawdzie co do ww. wyroków spełnione zostały przesłanki określone w art. 85 k.k. pozwalające na wydanie

wyroku łącznego, jednakże Sąd nie objął tych wyroków wyrokiem łącznym z uwagi na treść postanowienia Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 18 marca 2014 r., którym na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzono postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyroki Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. w sprawach o sygn. akt Sg 62/08 oraz Sg 67/08. Z uwagi na fakt, że ww. postanowieniem umorzono postępowanie, co do objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych ww. wyrokami, Sąd - stosownie do dyspozycji art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. - umorzył postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami: Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 04 marca 2008 r. w sprawie o sygn. akt Sg 62/08 oraz Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 17 kwietnia 2008 r. w sprawie o sygn. akt Sg 67/08.

Kolejnym analizowanym prawomocnym wyrokiem skazującym wydanym wobec skazanego był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północy w Warszawie z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt III K 1614/08 i to ten wyrok wyznacza realny zbieg przestępstw. Albowiem przed wydaniem tego wyroku tj. przed 18 marca 2009 r. skazany dopuścił się popełnienia w dniu 15 października 2008 r. czynu z art. 224 § 2 k.k. oraz w dniu 15 października 2008 r. czynu z art. 226 § 1 k.k., za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 30 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt III K 1665/08. Nadto za wszystkie wyżej wskazane przestępstwa orzeczono wobec skazanego kary tego samego rodzaju tj. kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, których wykonanie zostało prawomocnie zarządzone. Mając na uwadze powyższe spełnione zostały przesłanki określone w art. 85 k.k. pozwalające na wydanie wyroku łącznego. Wobec konieczności objęcia wyrokiem łącznym wyroków wskazanych wyżej Sąd rozwiązał orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności zawarte w wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 30 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt III K 1665/08.

Należy przy tym wskazać, że z uwagi na orzeczenie kary grzywny tylko w jednej z omawianych spraw, tj. w sprawie o sygn. akt III K 1614/08 nie mogła ona zostać objęta wyrokiem łącznym z uwagi na brak możliwości połączenia kary grzywny z karą pozbawienia wolności. Wobec powyższego Sąd uznał, że brak jest warunków do objęcia wyrokiem łącznym kary grzywny orzeczonej wobec skazanej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt III K 1614/08 i stosownie do treści art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kary grzywny orzeczonej tym wyrokiem.

Ostatnim analizowanym prawomocnym wyrokiem skazującym wydanym wobec skazanego był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 23 lutego 2010 r. w sprawie o sygn. akt III K 708/09. Przy czym przed datą wydania tego wyroku skazany nie popełnił żadnego czynu zabronionego, za który zostałby skazany prawomocnym wyrokiem skazującym. W tym stanie rzeczy postępowanie o wdanie wyroku łącznego co do kary orzeczonej tym wyrokiem na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył.

Wobec skazanego K. M. stosownie do treści art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. Sąd był uprawniony do orzeczenia kary łącznej zamiast kar jednostkowych orzeczonych w sprawach o sygnaturach akt III K 1614/08 oraz III K 1665/08 w granicach od 2 lat pozbawienia wolności (najsurowsza kara jednostkowa orzeczona w sprawie III K 1614/08) do 2 lat 8 miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich kar jednostkowych podlegających łączeniu) – wymierzył ją w wysokości 2 lat 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy ustalaniu wysokości kary łącznej w niniejszej sprawie sąd miał na uwadze treść orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Łodzi II AKa 63/01 z dnia 09 maja 2001 r. (Prok. i Pr. 2002, Nr 7-8, póź. 20) w myśl którego - zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo - podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczanego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objętych tym wyrokiem.

Odnosząc powyższe twierdzenia do okoliczności niniejszej sprawy, należy stwierdzić, iż pomiędzy czynami, za które K. M. został skazany wyrokami wydanymi w sprawach o sygnaturach akt III K 1614/08 oraz III K 1665/08 nie zachodzi bliska łączność przedmiotowa i podmiotowa. Należy wskazać, że przestępstwa te wyczerpywały znamiona różnych przepisów, tj. art. 280 § 1 k.k., art. 224 § 2 k.k. oraz art. 226 § 1 k.k. Ponadto przestępstwa te różnił sposób działania skazanego, miejsce popełnienia przestępstw oraz osoby pokrzywdzonych. Pomiedzy ww. przestępstwami istniał bliski związek czasowy. Przestępstwa te zostały popełnione między 27 lipca 2008 r. a 15 października 2008 r., a więc przestępstwa te były popełniane w krótkich odstępach czas. Skazany w okresie tym dopuścił się popełnienia trzech przestępstw. Nie mniej jednak mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, w tym brak łączności przedmiotowej i podmiotowej brak jest podstaw do orzeczenia kary łącznej w oparciu o zasadę całkowitej absorpcji.

Sąd przy wymiarze kary łącznej orzeczonej przedmiotowym wyrokiem miał również na względzie prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Sąd w pełni podziela stanowisko wyrażone w orzecznictwie, zgodnie z którym absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy - przesłankę prognostyczną jaką jest popełnienie kilku przestępstw (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie II Aka 171/00 z dnia 12 lipca 2000 r. OSA 2001/2/5). Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że K. M. był do chwili obecnej sześć razy karany za popełnienie ośmiu przestępstw, w tym za popełnienie przestępstw podobnych, tj. przestępstw przeciwko mieniu. Skazany czyny te popełnił na przestrzeni długiego okresu czasu od 16 października 2005 r. do 06 sierpnia 2009 r. Należy przy tym wskazać, że skazany dwukrotnie dopuścił się popełnienia czynu wyczerpującego znamiona tego samego przepisu, tj. art. 280 § 1 k.k. Należy również wskazać, że skazany nie skorzystał z szans jakie dały mu sądy orzekające w sprawach o sygn. akt Sg 62/08, Sg 67/08, III K 1614/08 oraz III K 1665/08, które zastosowały wobec skazanego środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, co skutkowało prawomocnym zarządzeniem wykonania kar orzeczonych ww. sprawach. Wielokrotna karalność, a także brak zdecydowanej zmiany postawy skazanego wskazuje na jego lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego. W ocenie Sądu negatywne zachowania K. M. nie miały w jego życiu charakteru epizodycznego zwłaszcza, że skierowane były w dobra prawne poddane szczególnej ochronie prawnej, tj. mienie, własność, działalność instytucji państwowych. Przy tym skazany dopuścił się popełnienia czynów przeciwko obowiązkowi pełnienia służby wojskowej oraz zasadom dyscypliny wojskowej. Niewątpliwie K. M. jest więc przestępcą niepoprawnym, którego cechuje łatwość popełniania przestępstw, jego zachowanie świadczy o dużym stopniu demoralizacji oraz o niespełnieniu przez dotychczas orzeczone kary celów kary w zakresie prewencji indywidualnej w stosunku do skazanego. W świetle powyższego o ocenie Sądu najsurowsza kara jednostkowa wymierzona skazanemu pochłaniająca inne kary stanowiłaby w tym przypadku nieuzasadnione premiowanie sprawcy wielokrotnego łagodniejszą karą i byłaby niewystarczającą oceną zachowania sprawcy. Powyższe przemawia za niestosowaniem zasady pełnej absorpcji w odniesieniu do kary łącznej orzeczonej przedmiotowym wyrokiem oraz skutkowało zastosowaniem przy wymiarze kary łącznej zasady asperacji polegającej na wymierzeniu kary łącznej wyższej niż najwyższa kara jednostkowa orzeczona w stosunku do skazanego, ale przy tym niższej niż suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

Istotny wpływ na wymiar kary łącznej orzeczonej niniejszym wyrokiem miało również zachowanie skazanego w zakładzie karnym, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985 r., II K 245/85, OSNKW 1986, z. 5 - 6, poz. 39, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 r., IV KR 213/83, OSNKW 1984, z. 5 - 6, poz. 65). Jak wynika z opinii Dyrektora Zakładu Karnego zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej ocenione zostało za ledwie jako zmienne. Należy wskazać, że w ocenie Dyrektora Zakładu Karnego zachowanie K. M. początkowo było oceniane jako zmienne, następnie uległo poprawie. Sąd miał również na uwadze, że decyzją Komisji Penitencjarnej skazany został wycofany do Zakładu Karnego typu zamkniętego. Przy czym podniesione w opiniach Dyrektora Zakładu Karnego okoliczności mają charakter pozytywny jednakże zdaniem Sądu nie są one na tyle doniosłe aby wskazywały na nadzwyczajną i diametralną zmianę w osobowości skazanego, a wobec tego nie uzasadniają zastosowania zasady całkowitej absorpcji przy orzekaniu kary łącznej.

Mając na względzie całokształt wyżej podniesionych okoliczności, orzeczona wobec skazanego kara łączna pozbawienia wolności zrealizuje zdaniem Sądu zadania w zakresie prewencyjnego oddziaływania kary, zarówno w znaczeniu prewencji indywidualnej jak i ogólnej, kształtując we właściwy sposób świadomość prawną społeczeństwa. Podnieść także należy, że wymierzona w ramach wyroku łącznego kara nie musi przynieść skazanemu korzyści w zakresie wyraźnego zmniejszenia okresu pozbawienia wolności, musi ona jednak być sprawiedliwa i celowa.

Zgodnie art. 577 k.p.k. Sąd na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej przedmiotowy wyrokiem zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kary w sprawie o sygn. akt III K 1614/08 w dniach 23 sierpnia 2008 r., 24 sierpnia 2008 r., 25 sierpnia 2008 r. oraz od 31 stycznia 2014 r. do 18 września 2014 r. (daty wydania wyroku) oraz w sprawie o sygn. akt III K 1655/08 w dniach od 15 października 2008 r. do 16 października 2008 r.

W pozostałym zakresie Sąd orzekł, że w części nie objętej niniejszym wyrokiem łącznym, wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. oraz § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. W. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu oraz podatek VAT od tej kwoty.

Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów procesu na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. uznając, że ich uiszczenie byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe z uwagi na fakt, iż skazany odbywa karę pozbawienia wolności nie miałby możliwości ich uiszczenia.

Z/ odpis wyroku łącznego wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy skazanego na adres z wniosku.